

NEALE DONALD WALSCH

LAURIE LANKINS FARLEY și EMILY A. FILMORE

*Conversații cu Dumnezeu
pentru părinți*

Împărtășirea mesajelor cu copiii

Traducere din limba engleză
de Monica Vișan

EDITURA FOR YOU
București, 2017

Mamei și tatălui meu. Știu că și acum, când vă aflați de Cealaltă Parte, știți cât de profundă și eternă este recunoștința mea pentru felul minunat în care m-ați educat. Vă datorez atât de mult și nu voi înceta niciodată să mă rog și să-I mulțumesc lui Dumnezeu pentru voi amândoi.

Neale Donald Walsch

Dedic această carte părinților din întreaga lume. Acelora dintre voi care v-ați hotărât să luați această carte, să o citiți și să împărtășiți cu copiii voștri ceea ce ar putea fi cele mai importante mesaje, idei și cunoștințe pe care cred eu că un părinte le-ar putea împărtăși copiilor lui. Dedic această carte și părinților mei, care mi-au permis, cu divina lor ingeniozitate, să mă cunosc pe mine însămi. Ryan și Lane, voi sunteți sufletul meu. Vă mulțumesc că mă lăsați să fiu mama voastră!

Laurie Lankins Farley

Lui Scott, Rickey, Lucas și întregii mele familii, precum și tuturor prietenilor mei. Vă mulțumesc că mi-ați luminat viața! Voi mă faceți să-mi doresc să las această lume mai fericită decât am găsit-o. Sper ca această carte să contribuie la asigurarea unui viitor mai luminos pentru toți copiii din lume.

Emily A. Filmore

Cuvânt înainte

Încă din primele luni după publicarea primelor *Conversații cu Dumnezeu (CcD)*, în mai 1995, a apărut o cerere pentru instrumente care să vină în sprijinul părinților, în demersul lor de a le face cunoscute copiilor minunatele concepte ale acestui extraordinar dialog.

Cititorii doreau o modalitate prin care să le dea copiilor ceea ce învățaseră ei din *CcD*.

„Ce bine ar fi fost dacă aș fi putut avea o astfel de percepție despre Dumnezeu și despre mine atunci când aveam 8 sau 9 ani! Toată viața mea ar fi fost altfel!“ – sunt cuvinte care apăreau în toate scrisorile și în toate e-mailurile pe care le primeam în toate conversațiile pe care le aveam.

Răspunsul meu la această dorință exprimată atât de des a fost crearea Școlii Noua Spiritualitate și elaborarea ulterioară a programului acesteia, *CwG for Parents (CcD pentru părinți)*. Puteți afla mai multe despre această extraordinară posibilitate accesând următoarea adresă de internet: www.cwgforparents.com.

Cartea pe care o aveți acum în mână este unul dintre roadele acestui program. În ea, împreună cu Laurie Farley și cu Emily Filmore, directoarele școlii, am adunat toate conceptele spirituale ale programei de educație la domiciliu.

Am vrut să le oferim părinților nu numai instrumentele de *predare a conceptelor CcD*, ci și un rezumat narativ al acestor concepte, deoarece am știut că această exprimare specială pentru părinți ar reprezenta un sprijin în eforturile lor

NEALE DONALD WALSCH

de educare la domiciliu și i-ar ajuta să utilizeze, cu maximă eficiență, și alte instrumente create de școala noastră.

Toată lumea știe că, deși profesorii din școlile obișnuite își cunosc foarte bine materia, de foarte multe ori (de fapt, aproape întotdeauna) ei „studiază” din nou lecția pe care urmează să le-o predea elevilor pentru a-și reîmprospăta memoria cu privire la fiecare aspect al problemei, astfel încât să fie pe deplin pregătiți să răspundă celor mai detaliate sau specifice întrebări.

Înainte să înceapă măcar să se gândească să exprime conceptele spirituale foarte nuanțate, extrem de complexe, într-un mod și cu un limbaj adaptate vârstei copiilor, părinții trebuie să fie siguri că au înțeles semnificația profundă a acestor concepte, precum și implicațiile lor practice în viața de zi cu zi.

Fiecare capitol din această carte este prezentat în două părți:

- 1) o narațiune pentru părinți, ce include informații generale și un comentariu explicativ despre conceptul spiritual analizat;

- 2) instrumente cu ajutorul cărora părinții pot, efectiv, să le transmită copiilor aceste concepte.

Textul se dorește a fi un manual pentru profesori. Prefața la această carte oferă o listă completă a subiectelor ce vor fi abordate, precum și un ghid despre cum ar putea părinții să le prezinte la început copiilor *ideea* în sine de Dumnezeu.

Să vă fie de folos!

Prefață

Dialogul *CcD* se întinde pe mai bine de 3 000 de pagini¹, cuprinse în nouă cărți. De-a lungul anilor, extrem de mulți cititori ne-au întrebat dacă nu există vreo modalitate prin care minunatele mesaje ale acestor pagini să poată fi reproduse într-un mod mai abordabil, pentru a fi înțelese de toată lumea.

Puțini oameni sunt dispuși să se așeze într-un fotoliu și să citească nouă cărți pentru a putea acoperi tot materialul respectiv, mi-au spus acești cititori; iar dacă voiam cu adevărat să transmit cele mai importante mesaje, poate că era bine să gălesc o cale prin care oamenii să ajungă mai ușor la ele.

Analizând problema, mi-am dat seama că aveau dreptate. Așa că, în 2013, am reanalizat mai în profunzime materialul cuprins în cele nouă cărți *CcD*, apoi am extras de acolo ceea ce am considerat că este mai important dintre nenumăratele percepții spirituale din acele 3 000 de pagini. Toate erau importante, bineînțeles. Și totuși, am reușit să stabilesc o ierarhie a mesajelor transmise în funcție de impactul pe care cred eu că îl poate avea fiecare dintre ele în viața de zi cu zi.

Rezultatul acestui proces a fost cartea *Ce a spus Dumnezeu*, care concentrează miile de pagini de *CcD* din nouă cărți într-un singur volum, cu subtitlul *Cele 25 de Mesaje*

¹ Autorul se referă, evident, la versiunea originală. (n. red.)

NEALE DONALD WALSCH

Esențiale ale Conversațiilor cu Dumnezeu care vă vor schimba viața și lumea.

Pentru că am ales cu grijă aceste Mesaje Esențiale, am descoperit că fiecare poate fi exprimat cu mare forță într-un enunț simplu și direct. Rezultatul este un rezumat de doar 1 000 de cuvinte¹. Aceste 1 000 de cuvinte alcătuiesc capitolul 2 din *Ce a spus Dumnezeu*.

Le găsiți și mai jos, în această introducere, astfel că veți afla cu exactitate care sunt conceptele și principiile spirituale pe care cartea de față vă invită să le prezentați copiilor voștri.

(De notat că aceste 25 de Mesaje Esențiale sunt formulate pentru mintea unui adult. După această enumerare, vă voi prezenta reformularea Conceptelor de Bază ale *CcD* într-un limbaj care se adresează minților tinere.)

Mesajele esențiale din *Conversații cu Dumnezeu*

Iată în doar 1 000 de cuvinte tot ceea ce are nevoie rasa umană să știe pentru a duce viața după care tânjește și pe care, în ciuda eforturilor de mii de ani, încă nu a reușit să și-o construiască. Transmite aceste mesaje în lumea ta:

1. Noi toți suntem Una. Toate lucrurile sunt Un Lucru. Nu există decât Un Singur Lucru și toate lucrurile sunt parte din Singurul Lucru Care Este. Asta înseamnă că ești Divin. Tu nu ești doar trup, doar minte sau doar suflet. Ești combinația unică a tuturor celor trei care reprezintă Totalitatea Ta. Ești o individualizare a Divinității; o expresie a lui Dumnezeu pe Pământ.

¹ Evident, și aici autorul se referă tot la versiunea originală. (n. red.)

2. Există suficient pentru toți. Nu e nevoie să faci față concurenței, cu atât mai puțin să te lupți pentru resurse. Nu trebuie decât să le împarți cu ceilalți.
3. Nu există nimic ce ești obligat să faci. Există multe lucruri pe care *vrei* să le faci, dar nimic nu este *obligatoriu* să faci. Dumnezeu nu vrea nimic, nu are nevoie de nimic, nu cere nimic, nu comandă nimic.
4. Dumnezeu vorbește cu toată lumea tot timpul. Întrebarea nu este „Cui îi vorbește Dumnezeu?“. Întrebarea este „Cine ascultă?“.
5. Există trei principii de bază ale vieții: *Funcționalitatea*, *Adaptabilitatea* și *Sustenabilitatea*.
6. Nu există Corect și Greșit; există numai Ceea Ce Funcționează și Ceea Ce Nu Funcționează în raport cu ce anume încercăm să facem.
7. Din punct de vedere spiritual, în lume nu există nici victime, nici răufăcători, deși, din punct de vedere uman, se pare că ei există cu siguranță. Dar având în vedere natura noastră Divină, nimic nu ni se poate întâmpla împotriva voinței noastre.
8. Dată fiind concepția fiecăruia despre lume, nimeni nu face nimic nepotrivit.
9. Nu există Iad și nici osândă veșnică.
10. Moartea nu există. Ceea ce noi numim „moarte“ este doar un proces de Re-Identificare.
11. Nu există Spațiu și Timp; există doar Aici și Acum.
12. Iubirea este singurul lucru ce contează.
13. Fiecare om este creatorul propriei realități, folosindu-se de Cele Trei Instrumente ale Creației: *Gândul*, *Cuvântul* și *Acțiunea*.
14. În viață important nu ești tu. Importanți sunt toți cei ale căror vieți le influențezi și felul în care le influențezi.

15. Scopul vieții tale este să te recreezi mereu, devenind cea mai grandioasă versiune a celei mai mărețe viziuni pe care ai avut-o vreodată despre Cine Ești Tu.
16. În momentul în care afirmi ceva, în spațiu va apărea opusul său. Aceasta este Legea Contrariilor, ce produce un Câmp Contextual în care poți trăi ceea ce-ți dorești să exprimi.
17. Nu există Adevăr Absolut. Orice adevăr este subiectiv. În acest context, există cinci niveluri de a spune adevărul: *Spune-ți ție propriul adevăr despre tine; Spune-ți ție propriul adevăr despre altcineva; Spune-i altcuiva propriul tău adevăr despre tine; Spune-i altcuiva propriul tău adevăr despre altcineva; Spune-le tuturor propriul tău adevăr despre toate.*
18. Rasa umană trăiește în cadrul unui set precis de iluzii. Cele Zece Iluzii ale Oamenilor sunt: *Există Nevoie, Există Eșec, Există Dezbinare, Există Insuficiență, Există Necesitate, Există Judecare, Există Condamnare, Există Condiționalitate, Există Superioritate, Există Ignoranță.* Aceste iluzii au menirea de a veni în sprijinul omenirii, dar omenirea trebuie să învețe cum să le folosească.
19. Cele Trei Concepte de Bază ale Trăirii Holistice sunt: *Sinceritatea, Conștiința și Responsabilitatea.* Atunci când trăiești în conformitate cu aceste trei precepte, mânia față de sine dispare complet din viața ta.
20. Viața funcționează în cadrul unui model de tipul *a fi - a face - a avea*. Cei mai mulți oameni își imaginează contrariul: că mai întâi trebuie să ai unele lucruri pentru a putea face alte lucruri și pentru a fi astfel ceea ce-și doresc să fie. Inversarea acestui proces reprezintă cea mai rapidă cale de a ajunge la starea de Maestru în felul în care îți trăiești viața.

21. Există trei niveluri de conștiință: *Speranța*, *Credința* și *Cunoașterea*. Din punct de vedere spiritual, starea de Maestru înseamnă să trăiești prin cunoaștere, adică prin al treilea nivel.
22. Există cinci idei eronate despre Dumnezeu, care conduc la criză, violență, crimă și război. În primul rând, ideea că Dumnezeu *are nevoie* de ceva. În al doilea rând, ideea că Dumnezeu poate *să nu reușească să obțină* ceea ce are nevoie. În al treilea rând, ideea că Dumnezeu *te-a izolat* de El pentru că nu I-ai dat ceea ce avea nevoie. În al patrulea rând, ideea că Dumnezeu continuă să aibă atât de mare nevoie de ceea ce are El nevoie, încât acum îți *cere, de pe poziția ta de izolare*, să-I dai ceea ce are nevoie. În al cincilea rând, ideea că Dumnezeu *te va distruge* dacă nu-I îndeplinești cerințele.
23. Există, de asemenea, cinci idei eronate despre viață, care conduc și ele la criză, violență, crimă și război. În primul rând, ideea că ființele umane sunt separate una de alta. În al doilea rând, ideea că ceea ce le trebuie ființelor umane pentru a fi fericite nu se găsește în cantitate suficientă. În al treilea rând, ideea că, pentru a obține chestia aia care nu e suficientă, ființele umane trebuie să se afle în competiție una cu alta. În al patrulea rând, ideea că unele ființe umane sunt mai bune decât alte ființe umane. În al cincilea rând, ideea că, pentru a rezolva diferențele grave generate de toate celelalte idei eronate, ființele umane se pot ucide una pe alta.
24. Credeți că sunteți terorizați de alți oameni, dar de fapt sunteți terorizați de propriile convingeri. Felul în care vă percepeți pe voi înșivă și lumea voastră se

va schimba radical dacă adoptați, toți împreună, cei Cinci Pași spre Pace:

- a) Nu ezitați să recunoașteți că unele dintre vechile voastre convingeri despre Dumnezeu și despre viață nu mai funcționează.
- b) Luați în considerare posibilitatea că există ceva despre Dumnezeu și despre Viață ce nu înțelegeți pe deplin, iar această înțelegere deplină ar schimba totul.
- c) Arătați-vă dispuși și deschiși să primiți noi înțelesuri despre Dumnezeu și despre Viață, înțelesuri care ar putea determina un nou stil de viață pe această planetă.
- d) Analizați cu curaj aceste noi înțelesuri și, dacă ele sunt conforme cu propriul adevăr interior și propria cunoaștere interioară, lărgiți-vă sistemul de convingeri incluzându-le și pe acestea.
- e) Faceți din viața voastră o expresie a celor mai înalte convingeri personale, și nu o negare a acestora.

25. Iată Noua Evanghelie pentru toți oamenii de pe Pământ: „Toți suntem una. Calea aleasă de noi nu este mai bună; este doar o cale diferită.“

Cele 1 000¹ de cuvinte de mai sus, acceptate și respectate ca atare, pot schimba lumea într-o singură generație.

Reformularea conceptelor pentru copii

Am analizat aceste Mesaje Esențiale împreună cu directorii Școlii Noua Spiritualitate și am realizat împreună o

¹ Vezi nota de la p. 10. (n. red.)

reformulare a acestora pentru mințile mai tinere. În plus, le-am și reordonat puțin, punându-le într-o succesiune pe care am considerat-o mai potrivită pentru o prezentare adecvată copiilor.

Iată lista, așa cum apare ea în metoda noastră de educație la domiciliu (unele concepte sunt urmate, între paranteze, de principiul „adult“ evocat):

1. Noi toți suntem una.
2. Dumnezeu vorbește cu toată lumea, tot timpul.
3. Există suficient pentru toți.
4. Nu există nimic ce ești obligat să faci.
5. Nu există Corect și Greșit.
6. Iubirea este singurul lucru ce contează.
7. Tu decizi cum percepi viața. (Tu îți crezi propria realitate.)
8. Acțiunile tale îi influențează pe toți ceilalți. (În viața ta important nu ești tu. Importanți sunt toți cei ale căror vieți le influențezi.)
9. Ești compus din trei părți: Trup, Minte și Suflet.
10. O poți lua de la capăt în fiecare zi. Ce visezi să fii astăzi? (Scopul vieții tale este să te recreezi mereu, devenind cea mai grandioasă versiune a celei mai mărețe viziuni pe care ai avut-o vreodată despre Cine Ești Tu.)
11. Nu există Iad.
12. Moartea este un alt fel de naștere.
13. Nu există oameni buni și oameni răi.
14. Nu există eșec.
15. Cea mai bună metodă de a lua o decizie este să te întrebi: „Oare decizia asta va fi bună pentru mine? Oare o pot face să funcționeze? Pot continua să acționez astfel?“

16. Este minunat să fii sincer, conștient și responsabil.
(Cele Trei Conceive de Bază ale Trăirii Holistice sunt: *Sinceritatea*, *Conștiența* și *Responsabilitatea*.)
17. Dumnezeu nu are nevoie de nimic de la tine.
18. Nu trebuie să crezi lucrurile greșite ce se spun deseori despre viață.

Cum îi prezinți copilului conceptul de „Dumnezeu“ și realitatea lui Dumnezeu

Nimic nu va juca un rol mai important în realitatea trăită (și creată) de copii de-a lungul vieții lor decât noțiunile ce le sunt oferite despre ceea ce eu numesc cele Trei Aspecte Fundamentale ale Manifestării Fizice pe Pământ:

1. Viața și cum funcționează ea.
2. Ei înșiși și cine și ce sunt ei.
3. Realitățile Superioare ale vieții și ceea ce unii oameni numesc „Dumnezeu“.

Ideile pe care le duc cu ei mai departe referitor la toate acestea vor influența fiecare aspect al confruntărilor lor zilnice, din clipa aceasta până în ultimul moment petrecut în propriul trup – tot așa cum gândurile voastre și ale mele despre aceste lucruri ne-au influențat și pe noi exact în același fel (deși poate că nu ne-am dat seama).

Importanța acestui fapt este extrem de mare. Ceea ce își imaginează copiii că este adevărat despre ei și despre mediul în care trăiesc – dar și despre cine sau ce controlează acest mediu – nu numai că va influența, ci va și *crea*:

- gândurile, energiile și stările lor de spirit
- dorința de a încerca și de a realiza
- decizia de a risca și de a îndrăzni

- hotărârea de a tinde către un obiectiv și de a se strădui
- alegerea de a se întreba și a găsi soluții
- capacitatea de a se identifica cu și a trăi cea mai măreață versiune a propriului sine, care îi va conduce la îndeplinirea celor mai mărețe visuri.

Prin urmare, lucrurile despre care vorbim noi aici sunt foarte importante. Ba nu: sunt extrem de importante! Ba nu: sunt de o importanță *supremă*!

Dați-mi voie să vă ofer ceea ce cred eu că știu despre cum trebuie să le prezentăm copiilor și cum trebuie să discutăm cu ei despre cel mai important și mai de seamă subiect: Dumnezeu.

Înainte să începem, o întrebare, vă rog!

Primul lucru pe care trebuie să-l faceți este să vă puneți o întrebare esențială: vreți ca fiii și fiicele voastre să adopte un set de convingeri foarte specifice și deja bine stabilite în mintea voastră? Sau vreți ca ei să vă observe convingerile și să le cunoască, iar apoi să fie încurajați spre a-și forma propriile convingeri, oricare ar fi acelea?

Aceasta este întotdeauna întrebarea-cheie în creșterea copiilor. Și nu numai referitor la Dumnezeu, ci și la orice altceva.

Există totuși o nedumerire

Deși ne imaginăm că cei mai mulți părinți nu doresc ca fiii lor să le adopte pur și simplu punctul de vedere față de tot ceea ce-i înconjoară – și în special atitudinea despre ceva atât de important ca Dumnezeu –, se pune problema modului în care îi oferi copilului libertatea de gândire ce îi permite să ajungă la propriile concluzii, furnizându-i în același timp un model de comportament și îndrumarea necesară.

Copiii nu-și doresc părinți slabi, fără coloană vertebrală – și nici nu merită asemenea părinți. Ei își doresc și merită mai mult.

Dacă fetei îi este teamă de polițistul din colțul străzii, îi spui: „Draga mea, polițistul este *prietenul* nostru. Nu trebuie să-ți fie frică de el. El este aici ca să ne *protejeze* și să ne *ajute*.“

Sau îi spui: „Draga mea, *cred* că polițistul este prietenul nostru. *Sper* că nu trebuie să-ți fie frică de el. *Mi-aș dori* ca el să fie aici ca să ne protejeze și să ne ajute. Să sperăm că avem noroc.“

Dacă băiatului îi este teamă să se ducă la el în cameră noaptea pentru că e convins că sub pat se ascunde un monstru, îi spui: „Fiule, nu ai de ce să te temi. Haide, mergem împreună și o să vezi.“

Sau îi spui: „Știi, fiule, sper din toată inima că nu e nimic acolo de care să-ți fie frică. Haide, mergem împreună și-mi doresc din tot sufletul să am dreptate. Dar hai să lăsăm ușa deschisă în caz că va fi nevoie să fugim din cameră.“

Este evident că veți alege prima variantă, și nu pe a doua. Știți că ceea ce caută copilul la un părinte este *siguranța*.

În orice situație!

Așa că problema este cum să-l faci pe copil să se simtă sigur de lucrurile din jur fără a-i răpi posibilitatea (și capacitatea) de a *deveni* sigur *el însuși*, prin ajungerea la propriile concluzii.

Nu e deloc ușor, știu! Uneori granița dintre cele două este foarte subțire.

Calea spre siguranță: să descoperi singur lucrurile

În aproape orice situație din viața copiilor noștri, am impresia că suntem cei mai buni părinți atunci când îi ajutăm să descopere singuri lucrurile. Și totuși, cum ar putea copiii să-și

facă o părere despre ceva atât de ipotetic (și care și *nouă* ni se pare uneori ipotetic) cum este Dumnezeu?

Problema care se pune aici este că mulți oameni vorbesc despre Dumnezeu în *termeni foarte categorici*. Prin urmare, ceea ce aude copilul pe terenul de joacă sau acasă la prieteni poate părea *foarte* sigur. Iar când copilul vine la tine pentru explicații, ce-i spui? Că nu știi? Că nu ești sigur? Că ai și tu părerile tale, dar nimeni nu știe exact? Că ar trebui să ne dorim să avem noroc, să ne ținem pumnii?

Să presupunem așa: copilul vine acasă și-ți spune că îi e frică de Dumnezeu. Îi spui: „Dragul meu, Dumnezeu este *prietenul* nostru. Nu trebuie să-ți fie frică de Dumnezeu. Dumnezeu ne *protejează* și ne *ajută*.“

Sau îi spui: „Ei bine, fiule, *cred* că Dumnezeu este prietenul nostru. Nu *cred* că avem vreun motiv să ne fie frică de Dumnezeu. Eu cred că menirea lui Dumnezeu este să ne protejeze. *Sper* că nu avem niciun motiv să ne temem de El. Să sperăm că am dreptate.“

Să spunem că fiica ta a auzit acasă la prietena ei că Dumnezeu ne pedepsește dacă nu facem ceea ce vrea El să facem. A auzit că, dacă nu suntem atenți, am putea sfârși în „Iad“. Ce-i spui într-un astfel de caz? „Iubito, nu e adevărat.“ *Sau*: „Sper din tot sufletul că nu e adevărat. Să ne ținem pumnii strânși să nu fie așa.“

Da! Întrebările acestea despre cum să procedăm nu sunt deloc ușoare.

Etapa 1. De unde să începi

Am vorbit de curând despre acest subiect cu o femeie de 40 de ani care mi-a spus că, deși familia ei nu vorbea prea mult despre Dumnezeu și nu aparținea niciunei religii, avusesese în copilărie prieteni ale căror familii făceau acest lucru și țineau de o religie sau alta. Iar părinții ei îi dădeau voie și o

încurajau să analizeze conceptul de „Dumnezeu“ și să decidă singură ce înseamnă el.

La un moment dat, familia prietenei a invitat-o să meargă împreună cu copilul lor și cu ei la biserică. Iată relatarea acestei femei, cu mai bine de 30 de ani mai târziu:

Îmi amintesc că, după prima mea experiență la biserică – cred că aveam vreo 6 sau 7 ani –, am venit acasă cu sentimentul că făcusem ceva greșit și că trebuia să-L primesc pe Iisus în inima mea, altfel avea să mi se întâmple ceva foarte, foarte rău. Așa că stăteam întinsă în pat în fiecare seară încercând să-L aduc pe Iisus în inima mea și simțindu-mă apăsată de o presiune teribilă.

Enoriașii de la biserică îi făcuseră nou-venitei cadou o *Biblie* pentru copii, în care femeia aceasta, pe vremea când avea doar 6 sau 7 ani, a citit ceva despre faptul că Dumnezeu îi trimite pe oameni în Iad dacă aceștia sunt „gay“. Și, deși nu știa prea bine ce înseamnă „gay“, îi era foarte clar ce înseamnă „Iad“ (unica ei vizită la biserică clarificându-i cu exactitate faptul că Iadul era un loc foarte rău unde se suferea îngrozitor). Așa că fetița i-a spus mamei: „Nu vreau să cred într-un Dumnezeu care îi face pe oameni să sufere.“

Își amintește că mama i-a răspuns: „Știi, iubito, noi nu credem că Dumnezeu îi face pe oameni să sufere, din niciun motiv. Tatăl tău și cu mine pur și simplu nu putem crede așa ceva.“ Și astfel s-a sfârșit teama acestei fetițe. Asigurarea părinților ei a fost suficientă.

Aceasta este o lecție importantă. O să mai subliniez o dată faptul că, în special la vârste fragede, ceea ce așteaptă copiii de la părinți este îndrumare, și nu nesiguranță; precizie, și nu confuzie; înțelepciune, și nu nedumerire.

Dar nu poți fi un îndrumător precis, înțelept și util dacă nu ți-ai clarificat *ție* imaginea pe care o ai despre Dumnezeu. Așa că vă mulțumesc pentru că ați parcurs Etapa 1 de mai sus,

etapă importantă în procesul de a-i prezenta copilului concep-tul de „Dumnezeu” și realitatea lui Dumnezeu.

Etapa 2. Întrebarea esențială

Acum, după ce v-ați clarificat pe deplin ceea ce credeți, gândiți și știți *voi* despre Dumnezeu, trebuie să vă puneți următoarea întrebare: „Ce îmi doresc să creadă, să gândească și să știe copiii mei despre Dumnezeu?”

Dacă vreți să nu știe nimic despre Dumnezeu până la vârsta la care își pot forma singuri propriile păreri despre cine și ce este Dumnezeu, puteți alege să vorbiți foarte puțin sau deloc despre Dumnezeu, acasă sau în preajma copiilor, până când aceștia ajung la ceea ce se numește „vârsta rațiunii” – în general, în jurul vârstei de 7 ani.

Dacă vreți să facă și el cunoștință cu Dumnezeu așa cum ați făcut voi cunoștință cu El, dar mult mai repede decât ați făcut-o voi, sau dacă vreți să facă și el cunoștință cu Dumnezeu așa cum ați făcut voi cunoștință cu El, și nu așa cum L-au cunoscut mulți alții, atunci puteți decide să vorbiți despre Dumnezeu, să vă referiți la Dumnezeu ocazional, de o manieră pozitivă și cu bucurie și iubire în timpul conversațiilor zilnice, încă din primele zile de viață ale copilului, astfel încât la vârsta de 7 ani acesta să aibă o cantitate uriașă de Informații Deja Primite despre Dumnezeu, pe care să le compare cu ceea ce urmează să se confrunte în curând (sau cu ceea ce s-a confruntat deja) în lumea exterioară.

Copiii vor auzi de Dumnezeu, mai devreme sau mai târziu, din alte surse decât de la părinți, pe măsură ce își trăiesc copilăria, și vor veni să vă spună ce au auzit.

Dacă aveți convingeri ferme despre Dumnezeu (și sper că aveți), veți dori să le împărtășiți și lor în astfel de situații, într-un fel potrivit vârstei copiilor. Dar dacă anterior ați adoptat calea lui nu-vorbi-despre-asta-dacă-nu-ești-întrebat, să nu

fiți surprinși când copilul vă va spune „De ce nu mi-ai spus niciodată nimic despre Dumnezeu?” sau altele asemenea. Va trebui să fiți pregătiți să răspundeți la o astfel de întrebare.

V-aș sugera să răspundeți cam așa: „Dragul meu, mulți oameni au păreri și idei diferite despre Dumnezeu, așa că noi am vrut să-ți formezi singur o părere. Dar, dacă tot ai întrebat, uite care cred eu, în sufletul meu, că este adevărul...”

Însă trebuie să spun că prefer atitudinea menționării-din-întâmplare-de-la-început, în care Îl aduci pe Dumnezeu în viața copilului fără surle și trâmbițe sau explicații savante inițiale.

De pildă, când copilul pune o întrebare despre anumite lucruri, puteți să-L aduceți pe Dumnezeu în răspunsul dat. De exemplu:

– Mami, cum au ajuns stelele pe cer?

– Dumnezeu le-a pus acolo, iubito!

Sau:

– Tati, de ce plouă așa de tare, încât face zgomot?

– Oho, bună întrebare, puiule! Cred că așa face uneori Dumnezeu să se audă.

Sau:

– Mami, cum pot păsările să zboare?

– Știi, puiule, Dumnezeu le-a dat păsărilor un dar special, așa cum Dumnezeu le dă tuturor daruri speciale. Păsările zboară, dar nu pot vorbi. Ele pot cânta, dar nu cu cuvinte. Tu poți vorbi, dar nu poți zbura. Însă poți cânta, la fel ca păsările!

Aducându-L pe Dumnezeu în conversațiile obișnuite, nu va trece mult până când copilul va întreba „Cine este Dumnezeu?”. O va face, poate, chiar de la prima menționare a lui Dumnezeu. În acest caz, veți răspunde la o întrebare, nu veți pleca de pe poziția celui care încearcă să *explice* ceva sau să aducă în discuție un subiect de care copilului nu-i pasă și pentru care nu a manifestat niciun interes.

CUPRINS

<i>Cuvânt înainte</i>	7
<i>Prefață</i>	9
1. Noi toți suntem una	40
2. Dumnezeu vorbește cu toată lumea tot timpul	61
3. Există suficient pentru toți	79
4. Nu există nimic ce ești obligat să faci	110
5. Nu există „corect“ și „greșit“	135
6. Iubirea este singurul lucru care contează	159
7. Tu decizi cum percepi viața	180
8. Acțiunile tale au efect asupra celorlalți	195
9. Suntem compuși din trei părți: Trup, Minte și Suflet	210
10. O poți lua de la capăt în fiecare zi. Cine visezi să fii astăzi?	223
11. Nu există Iad	239
12. Moartea este un alt fel de naștere	256
13. Nu există oameni buni și oameni răi	275
14. Nu există eșec	292
15. Toate alegerile pot servi Binelui Suprem	308
16. Este minunat să fii sincer, conștient și responsabil	323
17. Dumnezeu nu are nevoie de nimic de la tine	359
18. Nu trebuie să crezi minciunile despre viață	375
19. Concluzie	395
<i>Anexă</i>	397
<i>Despre autori</i>	421